

ΠΟΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

ΠΟΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΑΥΤΟΣ Ο ΩΡΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΣΚΟΠΟ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ο ΘΕΟΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΣΥ ΕΚ ΤΟΥ ΜΗ ΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΗΜΑΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕΣ.

?

Ποιά η σχέση του Θεού με τον κόσμο;

?

Τι σημαίνει η φράση «εκ του μηδενός»;

?

Γιατί, αλήθεια, ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο;

ΕΡΩΤΗΣΗ

?

• Αν τίποτε δεν ανάγκασε το Θεό να δημιουργήσει γιατί τότε αποφάσισε να το κάνει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

=

• **Κίνητρο του Θεού για δημιουργία είναι η αγάπη του.** Η δημιουργία είναι τόσο μια πράξη της ελεύθερης θέλησής του, όσο και της **ελεύθερης αγάπης του**. Έτσι ώστε να υφίστανται εκτός από τον ίδιο και άλλες υπάρξεις για να μετέχουν στη ζωή και στην αγάπη Του.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΑΣΚΟΠΑ Η ΑΠΟ ΑΝΑΓΚΗ· ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΠΟΡΡΟΙΑ Η ΞΕΧΕΙΛΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ, ΑΛΛΑ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΪΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΟΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

- * Λέγοντας ότι ο Θεός είναι Δημιουργός του κόσμου δεν εννοούμε απλώς ότι έφτιαξε τον κόσμο στην αρχή και μετά τον παράτησε και έφυγε και όλα συνεχίζουν να λειτουργούν μόνα τους.
- * Ο Θεός δεν είναι μόνο ένας ωρολογοποιός του σύμπαντος, που κουρδίζει το μηχανισμό και ύστερα τον αφήνει να χτυπάει μόνος του.
- ↳ Αντίθετα η δημιουργία είναι συνεχής. Αν πρέπει να είμαστε ακριβείς, όταν μιλάμε για τη δημιουργία δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε τον αόριστο αλλά το συνεχιζόμενο ενεστώτα.
- ↳ Η δημιουργία δεν είναι ένα γεγονός παρελθοντικό. Αν ο Θεός δε συνέχιζε ν' ασκεί τη δημιουργική του θέληση την κάθε στιγμή, το σύμπαν θα έπεφτε αμέσως σε ανυπαρξία· τίποτε δεν θα μπορούσε να υπάρξει ούτε για ένα δευτερόλεπτο αν ο Θεός δεν το ήθελε να υπάρχει.
- ↳ Ο κόσμος εξαρτά την ύπαρξή του από το Θεό. Σαν Δημιουργός, λοιπόν, ο Θεός βρίσκεται πάντα στην καρδιά κάθε πράγματος διατηρώντας το στη ζωή.

Η εκ του μηδενός δημιουργία του κόσμου. Ο Θεός, λοιπόν, δημιούργησε τον κόσμο. Αλλά από πού και με τι υλικά τον έφτιαξε; Είχε προηγουμένως ύλη, χρώμα και νερό και άλλα υλικά. **ΟΧΙ !!!** Πώς όμως έγινε ο κόσμος; Ο κόσμος έγινε εκ του μηδενός! Από το τίποτε, ενώ τίποτε δεν υπήρχε προηγουμένως, παρά μόνο ο Θεός. Τότε δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο.

Και πώς τον έκανε; Πώς δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο;

ΠΩΣ; ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟΝ
ΟΛΑ ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΚΥΡΙΩΣ ΟΜΩΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΝΑ ΓΕΥΘΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ
ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΩΣΟΥΝ ΤΗΝ
ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ
ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΣΙΑ.

Είπε ο Θεός...και έγινε.

- Η έκφραση αυτή λοιπόν φανερώνει την παντοδυναμία και την απόλυτη κυριαρχία του Θεού στο σύμπαν.
- Κάθε λόγος και προσταγή του Θεού ευθύς γίνεται έργο. Γίνεται έργο, διότι ο λόγος Του δεν ήταν ανθρώπινος λόγος, αλλ' ο παντοδύναμος λόγος του παντοκράτορα Θεού. Δηλαδή λόγος γεμάτος δύναμη και εξουσία θεϊκή. Και επομένως, μόλις δοθεί και ακουστεί, παράγει τα πάντα και τίποτε δεν είναι αδύνατο στον παντοδύναμο λόγο του Θεού.

Η εν χρόνω δημιουργία του κόσμου.

- Και πότε δημιουργήθηκε ο κόσμος; Πότε; Σε ποιο χρόνο έλαβε αρχή και υπόσταση; Ποιός είναι ο χρόνος αυτός; Αδύνατο να το συλλάβει ο νους μας. Μπορούμε να πούμε μόνο τούτο: **χρόνος και χώρος (κόσμος - χωροχρόνος)** είναι σύγχρονα και μάλλον ταυτόσημα. Άμα κόσμος, άμα χρόνος. Πριν από τον κόσμο, καθώς και πριν από το χρόνο δεν υπάρχει παρά μόνος ο αιώνιος και αίδιος Θεός. Αυτά τα δύο (κόσμος και χρόνος) έγιναν μαζί και τα δυο, συγχρόνως, συνδημιουργήθηκαν. Η αρχή του κόσμου γίνεται και η αρχή του χρόνου. Κάποτε με το πρόσταγμα του Θεού δημιουργείται και παρουσιάζεται ο κόσμος. Τότε συγχρόνως αρχίζει και ο χρόνος, έτσι κόσμος και χρόνος ταυτίζονται χρονικώς και συνυπάρχουν.

Ο Θεός είδε ότι καλό

- Η φράση αυτή φανερώνει: **α)** την **αξία** και την **ποιότητα** του Θείου έργου - την **αξία** της δημιουργίας. **β)** ότι όλα έγιναν με τάξη και αρμονία και έχουν το σκοπό τους. **γ)** ότι όλα συνθέτουν την οικολογική ισορροπία στη γη και το σύμπαν. **δ)** ότι ο Θεός δημιουργεί σε έξι (δημιουργικές) μέρες τον κόσμο με σοφία. Με τάξη και αρμονία.
- Λέμε «**δημιουργικές μέρες**» γιατί η διάρκειά τους ασφαλώς δεν είναι 24 ώρες ούτε συνολικά μια βδομάδα, αλλά μια μεγάλη χρονική περίοδος. Στο τέλος κάθε «δημιουργικής μέρας» ο Θεός επαινεί χωριστά κάθε δημιούργημα του με τη φράση «και είδε ο Θεός ήταν καλό». Η φράση αυτή επισημαίνει τρεις αλήθειες:
 - ① Ότι όλα τα δημιουργήματα είναι καλά και ότι **ένας αγαθός (καλός) Θεός μόνο αγαθά δημιουργήματα κάνει**. Το κακό δεν είναι δημιούργημα του Θεού αλλά αποτέλεσμα (αποτέλεσμα των δικών μας επιλογών και πράξεων). Αφού λοιπόν ότι δημιουργεί ο Θεός είναι καλό, το κακό δεν προέρχεται από αυτόν.
 - ② Ο άνθρωπος οφείλει να σέβεται και να αγαπά όλα τα δημιουργήματα. Προσδιορίζει λοιπόν και τη **υπεύθυνη θέση** του ανθρώπου απέναντι στη φύση. Προστασία και σεβασμός στο δημιουργικό έργο του Θεού. Μην καταστρέφεις κάτι που δεν έφτιαξες εσύ, αλλά απλώς το διαχειρίζεσαι (**οικολογικό πρόβλημα**).
 - ③ Να διδάσκεται ο άνθρωπος από την αρμονία, συναρμογή και την ευκοσμία των δημιουργημάτων **ζώντας και ο ίδιος αρμονικά**. Ο δημιουργός Θεός όμως δεν εγκαταλείπει τον κόσμο, αλλά προνοεί, δηλαδή μεριμνά, φροντίζει και συντηρεί τη δημιουργία Του και για αυτό ζητά την συνεργασία του ανθρώπου.

Πρόνοια του Θεού

- Πρόνοια του Θεού ονομάζουμε την αγάπη και ιδιαίτερη φροντίδα του Θεού για τη συντήρηση του κόσμου, ώστε να συνεχίσει να υπάρχει.

Ονόμασε ο Θεός

- Η φράση φανερώνει την ανωτερότητα του Θεού έναντι της δημιουργίας. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις των λαών της Μέσης Ανατολής, όποιος έδινε όνομα σε κάποιον είχε και απόλυτη εξουσία επάνω του.